

استعمارگری با ابزار دینی

۲۹ بهمن ۱۳۹۹ ساعت ۱۵:۳۲

اروپاییان - که پیش از آن برای خریدن و بردن برده به آفریقا رو کرده بودند - از آغاز سده نوزدهم به خود سرزمین آفریقا چشم دوختند. پیشگامان آن‌ها پویندگان و مبلغان دین مسیح بودند.

بعد از اسپانیا و پرتغال، دیگر کشورهای اروپایی نیز از منافع استعماری آگاه شدند و به پویش استعمارگری روی آوردند. این حرکت، آغاز رقابت‌های استعماری میان اروپاییان بود. اروپاییان در راستای منافع استعماری خود، از ابزار دین بهره جستند. «سده هفدهم دوران رشد سیاست استعماری دولت‌های اروپایی بود، که برای گسترش مستعمره‌های خود کارشان به جنگ با یکدیگر نیز کشید: هلند با پرتغال، انگلستان با فرانسه. اروپاییان - که پیش از آن برای خریدن و بردن برده به آفریقا رو کرده بودند - از آغاز سده نوزدهم به خود سرزمین آفریقا چشم دوختند. پیشگامان آن‌ها پویندگان و مبلغان دین مسیح بودند. به دنبال آن‌ها انگلستان، فرانسه، هلند، ایتالیا و بلژیک امپراتوری‌های استعمارگر در آفریقا بنیان نهادند که بزرگترین آن‌ها از آن انگلیسی‌ها و فرانسوی‌ها بود. مستعمره سازی در آفریقا هرچند این جا و آنجا با شورش‌های آفریقاییان روبه رو میشد اما آفریقاییان در سراسر این قاره فرمانبردار کوچگران اروپایی شدند. در سده نوزدهم افزایش جمعیت و انقلاب صنعتی در اروپا کشورهای صنعتی را برانگیخت که پهنه فرمانروایی و رخنه‌گری استعماری خود را باز هم گسترده‌تر کنند. این دوران نوی مستعمره‌سازی از سال ۱۸۶۰ پرشتابتر شد و امپراتوری‌های پهناور از آن سربرآورد.»

منبع: تهران توکلی، استعمار، استعمارگری، استعمارزدایی، جهان سوم، تهران، نشر نی، ۱۳۸۵، صص ۲۷-۲۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48223/دینی-ابزار-استعمارگری>